

Fritt Folk

Riksorgan for Nasjonal Samling
Nytorget 2, Oslo.
Redaksjonen
Arvid Rishovd
Sentralbord 17 330
med forbindelse til:
Redaksjonen, forretningsgang og annen
Eier kl. 19.30

- 17 350 Redaksjonslokalene.
- 17 351 Røssveien 1.
- 17 352 Sjøveien.
- 17 353 Sandviken og Baitersen.
- 17 354 Tvedestrand (forpost).
- 17 355 Redaksjonssekretariat Kjør.
- 17 356 Redaksjonen.
- 17 357 Sæter og nattvaktstasjonen.

Fritt Folk overtar iot ansvaret for
innsendte manuskripter som ikke er
berørt. De som ikke ønsker å bli
innsendt, send derfor ikke retur-
porto med. Sør for gjenspart.

Trykt i
A/S FRITT FOLK
Nytorget 2, Oslo

Med „seier“ i sikte.

For ikke så svært lenge siden var
det enhet over den illegale fronten
i Norge, iallfall i det ytre. Kom-
munist og konservativ vitnet med
g for hverandre. Arbeiderpartiet
oppnådde stort endrekkende råde om
side med de venstre utøvere av ka-
pitalismen. Det var en forbrødring
av stråteformat, med Nasjonal
Samling som felles skytekaliber for
broderingens verbale maktutøvelse.

I klar forståelse av at det munt-
lige ord på langt nær rekker så vidt
som det skrevne, med andre ord i
erkjennelse av pressens makt, sørget
dette illegale kretser også for å ha
en egen presse, den som i lysky
virkomhet gjennom krigens år etter
fikk egne og lettelighet har fortalt det
norske folk samværet.

Den illegale pressens virksomhet
overanstrengte alt for å bringe folket
en forestilling om enhet og felles
mål.

Nettopp i denne pressen kan det i
dag konstateres en splittelse som vi
med den største glede skal fast. Her
bevises nemlig at enigheten bare
eksisterte i det ytre. Den varte da
bare også så lenge som de kretser
som stod bak var fullt og fast over-
bevist om en tysk seier. I samme
gybelikk som det kunde finnes et al-
drått beskjedent grunnlag for en
motatt opplysning, opplevde vi bran-
nen i rosenes leir. «Patriotenes» har
blåstet optimisme tatt seieren på
forhånd og har gått i gang med å
dele seiersfrukter.

Det er denne delingen som volder
vansker. For no er det ikke hel-
ger ansett som felles front på det
Med seiers i sikte åpenbares det for
det norske folk at hver især av de
forskjellige kvakkyngfimer har sine
egne og anseverdige mål å fremme på
seiersdags.

Når vi nevner at det er med den
største glede vi skal splittelsen fast-
sette det fordi vi denne ser en av-
sakene til den stadig økende for-
tsettelse i de såkalte motstanderes
rekker for Nasjonal Samling, en forstå-
else som for hver dag blir mer mek-
kelig. Med splittelsen i «patriotenes»
leir er faktisk revet ned mange av de
kunstige akraner som var relatert
med Nasjonal Samling og de nord-
menn som på grunn av en oppgitt
stemning i uforstand stod be-
vegelsen i mot.

For å illustrere arten og omfanget
av den oppgitte splittelse skal vi an-
tere litt av hva den illegale avisen
«Radio-Nytt» skrev i sitt nummer
for 28. januar i år. Etter å ha gått
løp på sine forordninger for ikke lenge
å fremme de viktigste oppgavene,
skriver delgammelvisen:

Det som det gjelder for dem er å
albye seg fram til en posisjon i
det nye Norge som skal oppstå etter
krigen. Det mest bemerkelses-
verdige er imidlertid at denne
higen etter å gjøre sine spesielle
interesser gjeldende, har ført til
splittelse innen en av de største
grupper i den norske heimfront.

Martin, vakhavende underoffiser.

For Fritt Folk av SS-krigskorre-
spondent Mandrup Rokne

SS-PR. Riksen var i bil 4. del
på tide å gå en runde i gravene.
Martin banket ut pipen og kikket ut
gjennom den låge bunker-døren. Kul-
den hadde slått seg. Det hadde skudt
over, og det spant som ettermiddags-
lyset hadde gått over i kveldens
temperatur. Martin trakk snokappen
over seg og slalåst opp bakken til
lappgraven.

Det var bare snø 50 meter til de
første gravene. De lå i en 3-4
100 meter lang høydegrav, den strakte
seg som et langt, lågt skjepp opp av
snøflettene og skogen omkring.
I tellingen, der Martin kom fra,
ligger kompaniet, oppholdsskole, og
de ligger i en døl vinkel for det bol-
jeviskke artilleriet, de er bedre be-
skjyttet her enn de hadde ligget
lenger bak. På siden av høyde-
dragnet slinker her og der underkutte
og forrevne bjelker opp av snøen, det
er rester av sovjet-tyske bunkere.
I lappgraven slenger enno boljeviske-
skjell etter etterskuddet omkring, gas-
smaker og bulket kopper. Boljeviske-
skjellene salt på høyden her like til for
3 uker siden, da ble den tatt med
storm av enheter fra en SS-Jegerdi-
visjon. Boljeviskene hadde forsørt
seg segt og butter, de hadde segt
fugle hadde de kastet inn i bataljon
etter bataljon i motangrep, den vik-
tigheten skulde stå tilbake for en
enhet pris. De var blitt kastet tilbake
gang på gang, og til slutt syntes de
å ha oppgitt det. De siste enhetene
hadde vært felle.

Martin løp byrd de siste meterne
i mørket holdt han på å slite sam-
men med første maskingeværpost da
han ble skutt ned i graven.
— Noe nytt?
— Ikke noe å merke, linterskar
fullest.

Skjell gjennom lappgraven,
vekket noen ord med posten og gikk
videre, vider ut til hytterpostene. Med
ett, idet han svinger inn i en vinkel
i graven, står en kvit skikkelse noen
meter foran ham. Et det en av for-
postene? Han forlenger nærm og ser
rolle, men får ikke svar. I brøkket
av et sekund overligger Martin
stirer intens på den ubevegelige
skikkelsen. — heiten, forsvinnings-
skapen? Han ser på den ene av de
sovjet-russiske offiserer på Martin
kaster maskingeværet i ansig. I
samme gybelikk nærer et slag baktra
med over armene hans, de lammes av
smerten, han må slite med maskingeværet.
Han blir grepet om livet bakfra, beina
blir slått under harg, og i neste øyeblikk
ligger han og kaver i graven,
søker fortvilet å fri seg fra den andre
strep i luft. Han blir liggende under
der, armene er enno lammet etter
slaget. No kommer den første skik-
kelles løpende til, han gir Martin et
slag i ansiktet med pistolkoilen. Martin
blir et gybelikk bevisstløs, så fe-
ler han hode i bakken. Den ene av de
forsøker å binde ham med et langt
reip, mens den andre vil stikke en
knæbel i munnen på ham. Boljeviske-
skjell strøpetak tvenger Martin til å
gjøre munnen på seg som om hun
hans vil sprenges. I samme gybelikk
som den røde vil stikke knæbel i
munnen på ham, bøier han av all
kraft.

Alarm!
Bli! skrekmer de to boljeviske-
ene, de løper og forsvinner i mørket.
Respekt om livet på Martin strammes,
et stund utenfor graven begynner noen
å hale repet inn. Martin kjemper ka-
rante på knæene på. Dette er ubry-
re kognitt, tenker han fortvilet, han
gjeg ikke er snar i vendingen no, han
gjeg boljeviskene meg som om jeg
skulle være et stakke kveg.

Endelig får Martin høre fra og
kutter reipet med funksjonen sin.
Det danser med et rykk over grav-
kanten og forsvinner.

Forsmedelsen gjør ham rasende nå
da det er over. Han får tak i maskin-
gen og jager innseggen etter maskin-
gen inn i mørket, dit de to et for-
svunnet.

Fordømte boljevisker! Helvete av-
værelse!

Han skjeler av snøen, enner ikke
vakten som kommer løpende. Så be-
gyrner han å le, tenker blodet er un-
nskillet og vakler inn i maskingevær-
bunkeren.

Det ble slått alarm. Forpostene ble
forstærket, lyskilet flammert opp. Men
intet var å se, alt var stille.
Da forpostforsterkningene ble inn-
dratt igjen en time senere, meldte en
av dem at det lå en døl boljevisker
foran stillingene, på samme sted som de
to boljeviskene var forsvunnet en
time tidligere.

Det var sovjet-offiseren, Martin
var gått bort alene. Han så at den
døle hadde løst maskingeværet de han
hadde seg over ham og trakk snokap-
pen til side.

Han hører en lyd bak seg. For an-
net gang, det er en døl boljevisker
som har slått alarm. Han har gått
bevisst, og den andre boljevisker
styrter seg over ham med reipet i
hånden.

Han slipper taket og lar seg falle
ned på snøen med et slum. Bolje-
visken bøyer seg over ham, legger fra
seg maskingeværet og griper reipet
ved siden av seg. Det har Martin ven-
tet på. Han gir den andre et spark i
magen så han faller omkull, og i ne-
ste sekund er Martin over ham, hold-
er ham nede og bøier over til grav-
viken.

Herover kaker! Jeg har hand
Mannen kommer opp i det samme
Vaktpostene som kommer løpende til
ser i det bleke månelys sporene av
den fantastiske og farske kamp som
har funnet sted 50 meter fra dem. De
temper boljevisken ned i graven, og
bører i det samme skyting ut fra for-
postene. Det er en boljeviskisk speit-
tropp til venstre, for minstelst.
De er blitt fortrengt i minstelst og
søker nå å unngå en mens forpost-
ene maskingeværsløse puser skoen
opp omkring dem. Noen av boljeviske-
ene blir liggende, resten forsvinner
inn i de enste stillingene hvor bolje-
viskene nå begynner å avare på skyt-
tingen med enkelte granater.

Boljevisken var alt tatt i forber.
Martin hadde vært vakten for kom-
paniet. Han var underoffiser og
panielsten. Han var underoffiser og
var sammen med den drepte løytnant
gått ut med en speidertropp på 30
mann med oppdrag å bringe en fange
tilbage. Mens speidertroppen lå i
skjult og på i ly av mørket snekket seg
inn i graven. Da løytnanten var blitt
fåmmet av Martin maskingevær,
hadde underoffiseren blitt skutt. Det
nytt forsøk alene, liden han hadde
at Martin vilde komme igjen og ta
den døle i øyesyn.

Da Martin er kommet i bunkeren
om kvelden, blir han på en finner
han fram mot bunkeren og skriver med
kantede, knudrede bokstaver:
13. januar Slås med 2 boljevisker
i lappgraven i 1 mann død, 1 mann
fange.

Så sletter han punktet og legger
seg til å sove.

SS-Krigskorrespondent
Mandrup Rokne.

Hvorfor jeg er medlem av NS

Karl Kleve,
Laerdal, Telemark.

Som lærer og tillitsmann i bondar-
pet har jeg alltid vært interessert i en
ordning av landbrukets økonomiske
forhold. Da jeg så dette som grunnlaget for
et godt og harmonisk samfund. En sunn og
økonomisk velstilt bondestand er ryg-
søker nå i folket og sikkerheten mot kom-
munistene og boljeviskene.

Jeg hadde i lengre tid vært klar over
at arbeiderpartets landskafelige politikk
måtte føre til en katastrofe, men håpet
nådd at folkets sunne fornuft skulde
føre over all agitasjon, slik at den
oatret en samlingeregning som kunde
fjelle opp i forbrukene. Dette håp ble
slått skuffet, og jeg fikk større og større
angst og tiltal til NS. Det fører og
program.

Redaksjonskomiteen i Telemark meddelte
av 25. januar 1944 at vegen til Nor-
veget og selvstendighet utvilsomt
pakk over Nasjonal Samling, sporde at jeg
slik hadde meg inn i partiet.

Karl Kleve.

Pavens vaktposter i Castel Gandolfo trekkes tilbake.

IT-NT. Vatikanet har forordnet
at Pavens vaktposter i sommer-resi-
densen Castel Gandolfo skal trekkes
tilbage da det eksterniserte område
har blitt utvidet. Det betyr at de
for 3 tiendelige flyangrep i fe-
bruar. Som kjent har angrepet
krevd hundrer av menneskeliv.

Da SS divisjon Wiking og SS brigade D'assoul Wallonie brøt igjennom den bol- sjeviske innringning.

„Enhver motstand ble kvalt i fødselen.
Vi måtte gjennom — og kom gjennom.“

Ridderkorshærer Degtelle gir en skildring av troppens be-
undringsverdige innsats.

SS-PR. Vi hadde i Berlin en
samtale med SS-Hauptsturmführer
Leon Degtelle som nettopp var vendt
tilbake fra Feltmarsjposten, hvor
han som merkelappet for sin helte-
milde og heldige Feltmarsjposten i
ridderkorset til jernkorset av Adolf
Hitlers hender. Selv om den inner-
kaste som føreren for Belgias resist-
ans, så interesserer det oss enno
i de enkeltheter, når de kjemper
som SS-Sturmbrigade «Wallonie» lotte
til en offentlig slutt.

«Vi divisjon holdt en framskutt
stilling ved Digne og måtte senere
den 10. januar trekke tilbake. Vi
forlot planmessig. Intet forutsett
oss, da plutselig en heit uventet og
fullstendig uormal tung innstrålt Midt
i januar begynte det plutselig å slå
ned i midten. Vædrene ble raske
slam, og våre menn kjempet fortvilet
i meterdybde søle.

«Strategisk» forsøkte den tyske
ridderkorshærer, som en innringning
forat kom tilbake, når de blekket til

enden å treve de innestilte divisjo-
nen i ferdig, deretter å til-
integre de utskilte grupper enkelt-
vis. Til sist overlegenhet hva
mennemær og materiell angår, kunde
den boljeviske overkommando ikke
nå dette mål. Aldri lyktes det bol-
sjeviske å trengte inn i det store om-
råde som de innestilte divisjoner
holdt besatt. Trossmott tilføyde våre
menn motstanderen folkelige tap.

Den fortvilede divisjon kom
måtte vi trekke nå under fienden. Vår
stormbrigade fikk i oppdrag å danne
bakkroppen for å dekke tilbaketoget.
Det kom til harde kamper, i hvilke
våre menn kjempet med en slik kom-
rater viste seg angrepene overlegen.
Ledelsen i vår gruppe lot seg aldri
forvirre, og kulstakett alle boljeviske-
nes forsøk.

Den fortvilede propaganda kan for-
telle oss den vil, i krig teller bare
kjempeslagene. Den kjempeslag
at vi sager brakte boljeviske sine
fange med, er et uunnværlig bevis for
at vårt tilbaketoget og senere vårt gjen-

nettskudd aldri ble hindret med noe
resultat og langt fra tilnærmet. For
å gjensopprekke fiendenselen med vår
hovedkamp, måtte vi siste gjen-
nå en fiendtgang fram på 20 km. hvor
boljeviskene hadde sin hovedsak-
tungen sypen som Pak, Flak og storm-
skytts. Mange lange våpen måtte
derfor stilles til disposisjon for bakkroppen
for å dekke tilbaketoget.

«Operasjon» ble skjedde natten til
16. februar. Enhver hadde et gevar
i garden, generaler, offiserer som
soldater. Med blanke våpen i neven
ble boljeviske stormet. Siden vi
enno kunde rykke fram om natten,
forlop alt enkelt. Men da dagen brøt
fram, den den fiendtlige overkommando
forordt var plan. Ble det stadig vans-
kellige. Men våre troppers beun-
stetlige kampmakt holdt over alt
stand. Uunnværlig fremme de inn i
de fiendtlige stillinger. Enhver man-
stand ble kvalt i fødselen. Vi måtte
gjennom — og kom gjennom.

Mens Degtelle snakker, synes hans
ansikt å lyse. En blir klar over at
han enno en gang gjennomlever hen-
delens i denne harde kamp. Hans
neve knytter seg og understreker hans
ord.

Da vi forlenger har meldingen
fra den britiske kringkasting, trekker
han på skuldrene og sier: «Intet-
slik slike barn-ghetter vil jeg ikke
svare».

En av de tilstøtende divisjoner
siger at Degtelle beretning er en av
de beste skildringer av et slag han
hørsomme har hørt. De tyske offi-
sere blikk, som hviler på Degtelle, vi-
ser den største man taler for ham.
Til slutt i sin beretning sier den
nye ridderkorshærer: «I løpet av den-
ne aksjon som fører med til de frem-
ragende bevisenheter i Deltallingen,
har den tyske forsvaretsmakt vist at
den største bevisenheter for ham
under alle omstendigheter i tilkjemp-
seg seieren — på samme måte som
den for øvrig også vil tilkjemp seg
den endelige seier».

Bst. Norge Mordbefalingen i Merekuela

Av SS-krigskorrespondent Robert Kroetz

SS-PR. Natten mellom 13 og 14. fe-
bruar, landet deler av den 200. og 201. for-
postene i maskingeværposten, på
stranden til den lille landsbyen Mere-
kuela ved kysten av fjorden i fjorden.
I forberedte kamper alle generalene
av en infanteridivisjon, panserkompani
og enheter av den tyske frivilligbe-
de fienden sønder og ømmen. Bare en
lille flokk av utallige panserinfan-
terier, som ble drept i fjorden, ble
landstøtte avdelinger, 50 MG-skytters 2
geværskytters, 3 granatkastemaski-
ner, 10 MG-maskinapner, 12 panser-
skytters og 6 kvinnelige radiotelegrafist-
er, alle med forordene ansettelse i de
nye deler av den tyske heimfronten
eller ble skutt i land av østern.

Alt i alt en av de utallige blod-
dige bevisenheter i denne uunnværlige
krigen. Her opp til kjempesammen-
ved Narva, som har vært i tre uker,
så lenge som tyske hender har stormet
mot Europas gjensidige port.

Forhørt ham og seget ved for-
rettel, forsvarende fienden. Dette er
en liten ting som neppe blir lagt merke til
blant kulturfolk, men det gir oss en
bilde av den politiske og militære
beiden for Deltallingen som med nok
skriftlig uttalen og desuten av en
skriftlig erklæring, som viser at det
blodige kuppet i Merekuela er et
littak forbeholdet i Deltallingen.

Om behandlingen av avslutret og
det fullt navn og til å alle kom-
kvenner, og på høyforbindingsplanen
for en tysk divisjon sette major Sain-
kow opp følgende dokument ved hjelp
av en Feltmarsjpost og underkastet det.
Om behandlingen av avslutret og
tyske lenger i Estland i anledning av
landingsforsøket ved Merekuela na-
ten mellom 13. og 14. februar. «Skrift-
lig erklæring av major P. F. Sainkow.
Politisk offiser ved staben til Deltallin-
gelen deler i landingsforsøket ved
Merekuela natten mellom 13 og 14. fe-
bruar, som tilhørende MFI-bataljonen
til den 200. marineinfanteribrigade.

Jeg, major Sainkow, bekrefter at på
den kommandoforordningen som major
Maslow innstiller, ble det opplyst om
forutsett. Etter landingsforsøket ved
Merekuela ble alle offiserer alt som

Nasjonal Samlings posisjon i folket
sker på bakgrunn av den splittelsen
som her så tydelig har kommet til
uttrykk. Illustrasjon den forberlein

Major P. F. Sainkow.
Blant de som ble tatt til fange var
også den skredte major P. F. Sainkow
politisk offiser ved staben for Deltallin-
gelen. Med andre ord kommanden

Man Deeream.
Man ghesherok